

BŁAKAĆ SIĘ (33) *vb impf*

się (22), się (11).

W *inf*: błakać (3), błękać (3); błakać *BibRadz*, *KlonKr*; błękać *RejZwierc*, *KlonWor*; błakać : błękać *Mącz* (1 : 1). W *pozostałych formach*: błak-.

inf błękać się (3), błakać się (3). ◇ *praes 1 sg* błakâm się (5). ◇ *3 sg* błakâ się (4). ◇ *1 pl* błakâmy się (1). ◇ *3 pl* błakają się (4). ◇ *praet 3 sg m* błakâł się (4). *f* błakała się (2). ◇ *3 pl m pers* błakali się (4). ◇ *fut 2 sg m* będziesz się błakâł (1). ◇ *imp 2 sg* błakâj się (1). ◇ *1 pl* błakâjmy się (1).

Sł stp, *Cn notuje*, *Linde XVI – XVIII w.*

1. *Błądzić, chodzić bez celu, wałęsać się, tułać się bezdomnie; errare, palari, vagari Mącz, Cn; inerrare Calep, Cn; dispalari Mącz; disvagari, oberrare, palitari, pererrare Cn (24) : GroicPorz n4v; KrowObr 60; Długo się błakał/ pierwej niż mięłzkánia dostał BibRadz I 7 marg; Lud moy był iáko owcá vpłofzona/ páłtyrze ich dopuścili się im błakác/ á wygnáli ie ná gory/ tułály się od gory do pagorku/ á zápomniały ftánowiká fwego. BibRadz Ier 50/6; Mącz 90c, 135b, 302d; gdy Zygmunt Cefarz błakał fye po Ziemiách póstronnych/ iákoby iáki wygniániec/ będąc wypędzon s Czelkiewy ziemie LeovPrzep D3v; RejAp 82; kiedy ié [karpięta] wybiją z mieyfcá/ tedy fye ták długo błakáią po Sadzawce/ aż pozdycháią. Strum P; Którzy po nieświádomych pułzczách fye błakáli/ Gdzie stopy ludzkiey nie náydowáli KochPs 164; ReszList 150; Calep 530a; WujNT Hebr 11/37; [Władysław III Loktek] Dwákroć ten cny Pan z páńftwá wypędzony, Błakác się musiał wygnániec strapiony. KlonKr Ev; Támci się kupiec błaka/ tám fwe zdrowie Waży dla zyłku KlonFlis Dv; KlonWor 7.*

Zwroty: »na (po) świecie się błakać« [szyk zmienny] (2); *BielKom* D5; *Per orbem terrarum vagari. Po świecie fie błakác. Mącz 473c.*

»błakać się i tu i owdzie, i tam i sam« [szyk zmienny] (4) : *Zeliłlawłki zawłłdi łzie chował v Richfálłkiego Ałye yego thowarziłche blankály łchie y thu y owdzie LibMal 1543/68v; BielKron 406; Mącz 274c, 473c.*

W przen (1) : TEgo domu [Dzieciartkowskich] ná świecie tylko fie cień błaka PaprPan H2v.

2. *Być niepewnym, wahać się; błądzić moralnie; błądzić w wierze; errare PolAnt (9) : RejZwierc 138 [2 r.]; Niech się nie náwraca do drog iey ferce twoie/ niebłakay się po ścieżkách iey. BudBib Prov 7/25.*

Zwroty: »iako błędny błakać się«: A Nákoniec káždy táki zábáwiony tym światem/ który opuścivłzy włzytko tylko iáko błędny błaka fie zá wżetecznościami iego *RejZwierc 143.*

»błakać się jako owce bez pastyrza«: [apostółowie] błakáią fie iako owce bez páłtyrza w wielkim łmutku żądaiątz mię widzietz *OpecŻyw 167.*

»jako ślepy się błakać«: gdy fye [Adam] po Ráiu iáko ślepy błakał/ áby w Idolátrią niewpadł *OrzList cv.*

»po światu się błakać«: Gdyż fie s fwemi myłłami po światu błakáią/ A co rozum á co Bog máło o to dbáią. *RejWiz 136.*

»błakać się tam i owdzie«: Nieieftem iáko Kaim/ niemáiąc ná świecie to ieft w Kófciele Bożym pewnego mieyfcá: niebłakam fye tám y owdzie. *OrzList d3v.*

Szereg: »nie tułać się ani błakać«: Nie tułaymyłz fie wiecey po tym morzu áni theż błakaymy/ ále daymy częśc á chwałę Pánu Bogu náłzemu *SarnUzn H7.*

Synonimy: 1. *biegać, błądzić, tulać się.*

Formacje pochodne: *obłąkać się, przybłąkać się, przybłąknąć się, rozbłąkać się, wybłąkać się, wzbłąkać się, zabląkać się; przybłąknąć się, rozbłąkać się.*

Cf **BŁAKAJĄCY SIĘ, BŁAKANIE**

ZZie